

2 Απριλίου 2015

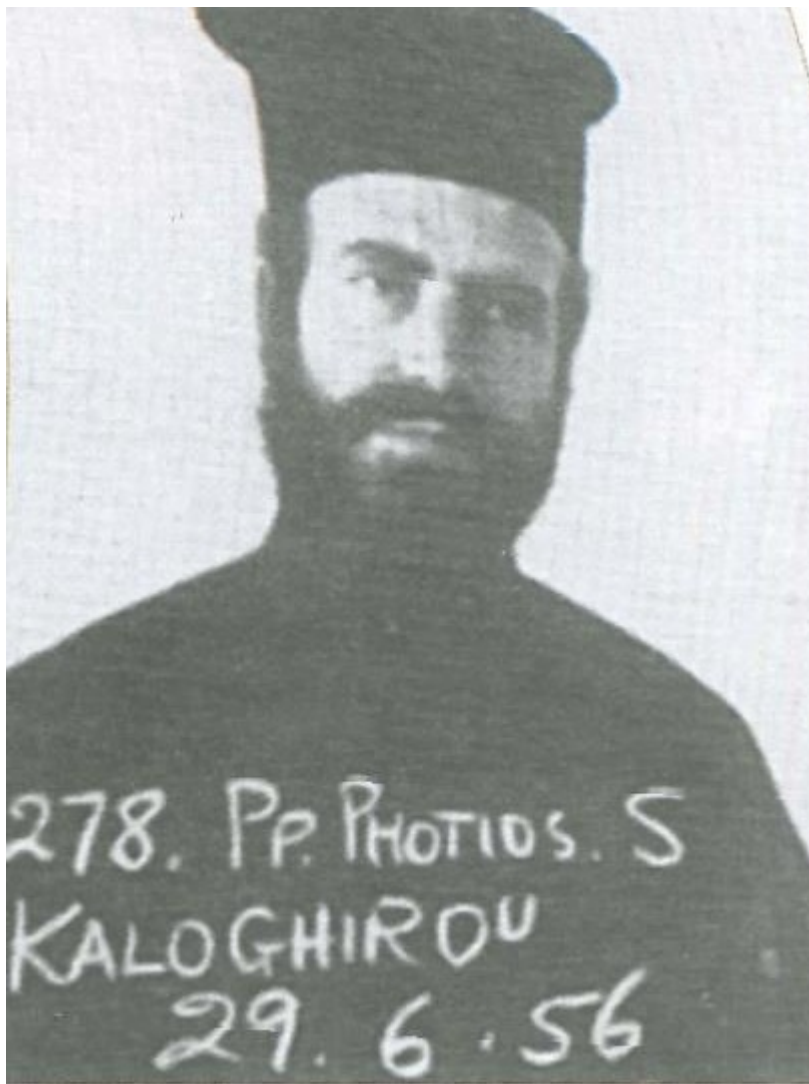
Η φυλάκιση του παπαΦώτη Καλογήρου από τους Βρετανούς

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=92234>]

Ο π. Φώτιος Καλογήρου την πολύτιμη αυτή προσφορά του συνέχισε μέχρι τη σύλληψή του από τις βρετανικές αποικιοκρατικές δυνάμεις στις 27 Μαρτίου 1956 και τη μεταφορά του στα περιβόητα ανακριτήρια της Ομορφίτας. Η σύλληψη του π. Φώτιου έγινε με βάση τους Κανονισμούς Αμύνης και εκδόθηκε διάταγμα 14ήμερου κράτησης**[6]**. Στη συνέχεια μεταφέρθηκε στα Κρατητήρια της Πύλας και ακολούθως οδηγήθηκε στις Κεντρικές Φυλακές με αριθμό Πολιτικού Κρατουμένου D.P. No 278.

Ο εφημέριος της Φανερωμένης π. Φώτιος Καλογήρου ως Πολιτικός Κρατούμενος με αρ. 278. Ο π. Φώτιος παρέμεινε κρατούμενος για τρία χρόνια στα Ανακριτήρια της Ομορφίτας, στα Κρατητήρια της Πύλας και στις Κεντρικές Φυλακές.

Στις Κεντρικές Φυλακές ο π. Φώτιος, ο οποίος ήταν ο πρώτος κληρικός ο οποίος μεταφέρθηκε στο ειδικό τμήμα των κρατουμένων, είχε την ευθύνη των κύκλων μελέτης της Αγίας Γραφής[7]. Οι κύκλοι αυτοί «εγένοντο τακτικώς δις της εβδομάδος και παρηκολούθουν αυτούς άπαντες οι συγκρατούμενοί μας. Κατ' αυτούς ανεγιγνώσκοντο κομμάτια από την Αγίαν Γραφήν, ηρμηνεύοντο και εγένοντο διάφοροι σκέψεις και έβγαινε εις το τέλος το σύνθημα το οποίον διαρκούσε μέχρι της ημέρας καθ' ην και πάλιν θα συνηρχόμεθα προς μελέτην της Αγίας Γραφής. Αι σκέψεις περιστρέφοντο και περί του αγώνος και της κρατήσεώς μας»[8]. Επίσης, ο Ηγούμενος Χρυσοροϊάτισσας Αλέξιος Γεωργιάδης, ο Διευθυντής της Ιερατικής Σχολής Αρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος Λευκωσιάτης και ο π. Φώτιος Καλογήρου είχαν «την φροντίδα του μυστηρίου της εξομολόγησις εις τας κεντρικάς φυλακάς εις το S.D.P»[9].

Ο ίδιος ο π. Φώτιος αναφέρει για τη δράση του κατά την περίοδο της κράτησής του στις Κεντρικές Φυλακές: «Συνεχής προσπάθειά μου ήτο η καθοδήγησις των συγκρατουμένων μου εις τας εκάστοτε ενδεικνυομένας ενεργείας προς εξυπηρέτησιν του Αγώνος, η τόνωσις του θρησκευτικού και εθνικού φρονήματος των και του αγωνιστικού πνεύματος, τόσον μεταξύ των ανδρών όσον και των γυναικών (μετά των οποίων είχαν επίσης τρόπον να επικοινωνώ), και η κατά το δυνατόν ενίσχυσις του αγώνος και η ενημέρωσις υμών [Διγενή] δι' οτιδήποτε το εξυπηρετικόν αυτού»[10].

Ο π. Φώτιος πίσω από τα συρματοπλέγματα δεν έχασε την πίστη του στο Θεό και το δίκαιο της Κύπρου. Κάθε του γράμμα προς τη γυναίκα του μιλά για το Θεό και την Πατρίδα και προσπαθεί ν' απαλύνει το δράμα της και το δράμα των δύο παιδιών του, του δεκαπεντάχρονου Στέλιου και της δίχρονης Ελένης. Μετά την απόλυση των κρατουμένων γυναικών ο Παπαφώτης έγραφε στη γυναίκα του:

«Κεντρικαί Φυλακαί 23.12.57

Αγαπητή μου Χρυστάλλα,

Με αισθήματα χαράς και ανακουφίσεως ακούγαμε τις χαρμόσυνες καμπάνες που κτυπούσαν κι ανάγγελλαν την χαρμόσυνον είδησιν της απολύσεως των πολυπαθών τέως κρατουμένων γυναικών και εκατόν άλλων αδελφών που απελύοντο από τα κρατητήρια. Οι οικογένειες των αδυνάτων κατά το σώμα αλλά με ατσαλένια την ψυχή γυναικών και εκατόν άλλες οικογένειες και μαζί τους όλη η Κύπρος, δέχτηκαν στις αγκάλες τους τους απολυθέντες και πανηγύρισαν την παρουσία τους στην πόλιν. Και με όλο τους το δίκαιο! Είναι μια περίπτωση αβιάστης χαράς έστω και προσωρινής, αφού το βασικό μας ζήτημα παραμένει άλυτο. Ας ελπίσουμε κι ας ευχηθούμε η χειρονομία αυτή του νέου Κυβερνήτου να έχη και συνέχεια με την απόλυσιν όλων των κρατουμένων και ολοκλήρωσιν με την επάνοδον του Αρχιεπισκόπου μας και οριστικήν και δικαίαν λύσιν του ζητήματος μας. Η ουσία σ' αυτό το τελευταίο. Και τα άλλα έχουν σχετική αξία και σημασία, όχι όμως θεμελιώδη. Γι' αυτό και η σκέψις μας δεν είναι, αν και πότε θα απολυθούμε αλλά πότε θα ελευθερωθούμε. Συμμετέχουμε με την καρδιά μας στην χαρά εκείνων που απολύονται και ιδιαιτέρως των ασθενών γυναικών, δεν αγωνιούμε όμως και δεν εκλιπαρούμε την ιδικήν μας απόλυσιν, αλλά ζητούμε δικαίαν λύσιν του Εθνικού μας ζητήματος.

»Ολόφυχα ευχόμαστε στον ενανθρωπήσαντα Σωτήρα μας, τον Άρχοντα της ειρήνης και Θεόν της Δικαιοσύνης να φωτίσει τους υπευθύνους να προχωρήσουν θαρραλέα και στο ζήτημα αυτό. Τότε θα πανηγυρίσουμε πραγματικά κι εμείς κι

εκείνοι, γιατί θάναι τούτο και για το δικό τους πραγματικό συμφέρον και θα μπορούν με κάπως καθαρό πρόσωπο να ονομάζουν Αρχηγό και Σωτήρα τους Εκείνον που «δικαιοσύνας ηγάπησε και ευθύτητας οίδε το πρόσωπον Αυτού».

»Εν τω μεταξύ με ειρήνη και γαλήνη ψυχής να γιορτάσετε την Γέννησιν του Σωτήρος μας, όπως θα κάνουμε κι εμείς, επιρρίπτονται επ' Αυτόν πάσαν την μέριμναν ημών, ότι Αυτώ μέλλει περί ημών.

»Μη σας απασχολεί η παράτασις της κρατήσεώς μας και μη παρακολουθήτε και αγωνιάτε καθημερινώς μήπως τυχόν θα είμαι κι εγώ μεταξύ εκείνων που απολύονται. Είναι φυσικό να ενδιαφέρεσθε γι' αυτό όχι όμως τούτο και να σας διώχνη την ειρήνη και να σας τσακίζη τα νεύρα. Θα το αφήσωμεν και αυτό στο χέρι του Θεού ο οποίος «οικονομεί πάντα προς το του πλάσματος συμφέρον». Να μη σας λείπει τίποτε και να μη παραλείψετε τίποτε για να δημιουργήσετε την χαρά που αξίζει στις μεγάλες γιορτές. Θα έρθη κι η ώρα που θα είμαστε όλοι μαζί, ελεύθεροι και χαρούμενοι. Διαβιβάσατε τους χαιρετισμούς και τες Χριστουγεννιάτικες ευχές μου στους ιερείς, επιτρόπους γείτονες και φίλους. Φιλάκια στον Στελλάκη και την Λενίτσα μας.

Σε φιλώ με αγάπη

ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΣ» [11].

[Συνεχίζεται]

6. Βλ. εφημ. «Ελευθερία», 1.4.1956. Δικηγόρος του π. Φώτιου ήταν ο Γεώργιος Πολυβίου.
7. Βλ. εφημ. «Ο Φιλελεύθερος», 15.7.1972.
8. Βλ. Φώτιος Κωνσταντινίδης, Η θρησκευτική ζωή μας πίσω από τα κάγκελλα της φυλακής (Κατά την διάρκεια του Κυπριακού Απελευθερωτικού Αγώνα), Λευκωσία (Κύπρου) 1962, σ. 40.
9. Βλ. Φ. Κωνσταντινίδης, Η θρησκευτική ζωή, ο.π., σ. 46.
10. Βλ. Αρχείο π. Φώτιου Καλογήρου, Έκθεση του π. Φώτιου, ημερ. 10.11.1962.
11. Βλ. Ιακωβίδου - Βιολάρη Μαρούλα, Σελίδες του Απελευθερωτικού μας Αγώνα όπως γράφτηκαν τότε..., ο.π., σ. 185-190. Το κείμενο πρωτοδημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Τάιμς οφ Σάυπρους», 15.3.1958 σ. 9 και 72 υπό τον τίτλο: «Το δράμα της οικογένειας ενός ιερωμένου. Θεέ μου πότε θα τελειώσει αυτό το μαρτύριο!».